

ההסתדרות הציונית העולמית
World Zionist Organization
המחלקה לפעילות בתפוצות
Department for Diaspora Activities

בית העם

שיג ושיח ציוני

“ההצבעה”

כ"ט בנובמבר 1947

"November 29, 1947: The Story of a Vote" מביא את סיפור ההצבעה לתוכנית החלוקה של האו"ם ב-29 בנובמבר, מאת האנשים שביצעו, חייו, וחגגו את האירוע ההיסטורי זה. יהודים רבים ברחבי העולם האזינו בדאגה לדיווח ברדיו. בתוך כמה רגעים קצרים, הגיעו לסימון עשרים מאות בהן לא היה קיים בית יהודי. הסרט הוא הפרק שני ב"עדי ראייה", סדרת סרטים קצרים שהופקו בשיתוף על ידי "תולדות ישראל" וערוץ ההיסטוריה הישראלי לתוכנית פיילוט חינוכית בארה"ב. הסרטים בסדרה נצפו יותר מ-500,000 פעמים.

"תולדות ישראל" היא עמותה העוסקת בתיעוד עדויות ממקור ראשון של גברים ונשים שסייעו בהקמתה של מדינת ישראל. מאז 2007 "תולדות ישראל" עורכת ראינות עם בני דור תש"ח, במטרה לגלות את האפוס הגדול של הקמת המדינה ולשמרו, בטרם נאחר את המועד. עד כה ראינו יותר מ-750 ממייסדי המדינה, וצילמנו למעלה מ-3,000 שעות של חומר מרגש בעוצמתו. מטרתנו היא לראיין כמה שיותר אנשים מהדור בתקופה הקצרה שנשארה לנו.

<http://youtu.be/OrljzUK-FKg>

ב-29 בנובמבר 1947, י"ז בכסלו תש"ח, הצביעה העצרת הכללית של האומות המאוחדות בעד התוכנית בדבר חלוקת ארץ-ישראל (החלטה 181). החלטה זו הובילה למעשה להכרזה על מדינת ישראל ב-14 במאי 1948.

ההצבעה בעצרת הכללית של האו"ם נערכה בעקבות המלצת רוב חברי הוועדה המיוחדת של האו"ם לענייני ארץ-ישראל - UNSCOP - United Nations Special Committee of Palestine.

חברי הוועדה, הגיעו לארץ-ישראל ביוני 1947 ושהו בה כחמישה שבועות. הוועדה התרשמה מן האירועים שהתרחשו אז בארץ, ולדברי חבריה, השפיע עליהם במיוחד גירוש המעפילים שבאו באונייה "אקסודוס", שנעשה לנגד עיניהם בחיפה. בתום שהותה בארץ-ישראל ערכה הוועדה סיורים קצרים בסוריה, ירדן ולבנון. בלבנון פגשו חברי הוועדה את נציגי המדינות הערביות באזור ואת נציגי הוועד הערבי העליון.

הוועדה ביקרה גם במחנות הפליטים באירופה שניצולי מחנות הריכוז שהו בהם. ב-31 באוגוסט 1947 פרסמה הוועדה המיוחדת לענייני ארץ-ישראל את מסקנותיה. חברי הוועדה המליצו פה-אחד על סיום המנדט הבריטי בארץ-ישראל. רוב חברי הוועדה הציעו לחלק את ארץ-ישראל לשתי מדינות עצמאיות, יהודית וערבית.

אף שמפת החלוקה שהציעה ועדת האו"ם השאירה בידי המדינה היהודית חלק קטן משטחה של ארץ-ישראל המערבית, הסכימו ההסתדרות הציונית ומוסדות היישוב היהודי בארץ-ישראל לקבל את תוכנית החלוקה, שכן היתה בה הכרה בזכות העם היהודי למדינה.

ב-29 בנובמבר 1947 נערכה ההצבעה בעצרת האו"ם. בעד אישור התוכנית הצביעו 33 מדינות, 13 מדינות הצביעו נגדה ועשר מדינות נמנעו מלנקוט עמדה. על סמך דוח אונסקופ נקבע בהחלטת האו"ם כי המנדט הבריטי יסתיים עד 1 במאי.

החלטת העצרת הכללית של האו"ם לתמוך בהקמת מדינה יהודית נתקבלה ביישוב היהודי בשמחה רבה; קרוב לחצות הלילה, כאשר שודרה ברדיו הידיעה כי הושג הרוב הדרוש בעצרת האו"ם, רקדו המונים ברחובות. ואולם ברור היה כי הקמת המדינה תיתכן רק לאחר מאבק צבאי ומדיני קשה, שכן מדינות ערב וערביי ארץ-ישראל יצאו למלחמת חורמה נגד מימוש התוכנית וכינון המדינה היהודית.

"קראתי פעם לצינות אידיאל אין סופי, ואני מאמין באמת כי גם לאחר השנת ארצנו, ארץ ישראל... לא תחדל מלהיות אידיאל. כי בצינות, כפי שאני מבין אותה, כלולה לא רק השאיפה אל כבדת ארץ מובטחת כחוק, בשביל עמנו האומלל, אלא גם השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית..."

בנימין זאב הרצל

יזום והפקת התוכנית: המחלקה לפעילות בתפוצות, תשע"ה
עריכה ראשית: גוסטי יהושע ברורמן, ראשת המחלקה לפעילות בתפוצות
איסוף חומרים וכתובה: אראלה גורן, איתי אמינוף ואדם מרגוליס
ליקוט, עריכה, ריכוז והפקה בפועל: אסנת דבורקין
החוברת הופקה לצרכים חינוכיים פנימיים בלבד

המעוניינים בהפעלת התוכנית ובקבלת פרטים בנושא מתבקשים לפנות למחלקה לפעילות בתפוצות: BeitHaam@wzo.org.il

כ"ט בנובמבר, 1947 יום ההצבעה באו"ם על גבולות תוכנית החלוקה, הוא היום בו החל יישום חזונו של בנימין זאב הרצל להשיג עבור עמנו מדינה, "כבדת ארץ מובטחת".
בעוד שבישראל מציינים את המועד כיום שבו החליטה עצרת האו"ם על סיום המנדט הבריטי והקמת שתי מדינות - יהודית וערבית, במטות האו"ם בניו-יורק ובזינבה מנצלים בשנים האחרונות את המועד הזה, להתכנסויות שבמרכזם הצבעות אנטי ישראליות.
התבטאויות אנטי ישראליות, המערערות על זכות קיומה של מדינת ישראל נשמעות בעוצמות משתנות גם מחוץ לכותלי האו"ם, במקומות שונים בעולם.
במקביל אנו עדים לכך שיש יותר יהודים חיים בתפוצות, בעיקר בקרב הדור הצעיר, הבוחרים לנתק בין זהותם היהודית לקשר כלשהו עם מדינת היהודים - מדינת ישראל. עבור אלה, ישראל הפכה במהלך השנים ממקור לגאווה למקור לנטל, למבוכה ואי נחת. אנו מבקשים לאתגר את השיח הזה אודות היחס למדינת ישראל, באמצעות בחינה עדכנית של אחד המועדים היותר משמעותיים בהיסטוריה של העם היהודי בעת החדשה - "כט בנובמבר".

תוכנית "בית העם" פותחה ע"י המחלקה לפעילות בתפוצות, ההסתדרות הציונית העולמית, במטרה לעודד שיח בנושאים של משמעות הציונות במאה ה-21. האם הושלם החזון הציוני? מה תפקידה של מדינת ישראל עבור החיים מחוצה לה ואיזה חזון יש לכולנו עברה?

באמצעות מגוון תכנים הכוללים טקסטים מסורתיים ומודרניים, סרטונים, יצירות אומנות, משחקים ועוד, אנו שואפים ליצור דיון תוסס, ביקורתי ועדכני במרכיבי הזהות הציונית במאה ה-21.

התוכנית מזמינה את משתתפיה לדון בשאלות זהות אישית, דתית ורעיונית, במשמעות העצמאות המדינית של העם היושב בציון יחסי הגומלין המתקיימים בין היהודים החיים בישראל לבין אלה החיים בתפוצות.

זוהי הזדמנות לכל אחת ואחד, ללא תלות בידע מוקדם, להכיר ללמוד, לחשוב, לדון ולהרהר על משמעות הציונות עברה/ו. "בית העם" מכיל מערך של 12 חוברות פעילות בנושאים שונים.

תוכנית "בית העם" קיימת בעברית, באנגלית, בספרדית ובפורטוגזית ותורגם לשפות נוספות בהתאם לדרישה. התוכנית מתאימה לגילאים שונים, לצרכים מקומיים ולסוגיות קהילתיות שונות. בנוסף מפיקה המחלקה חומרים חינוכיים לחגים ולמועדים שונים. צוות המחלקה עומד לרשותכם בתכנון קורסים מתמשכים, סמינרים, הנחיה מקצועית והכשרת מנחים מקומיים להנחיית "בית העם". נשמח לקבל הערות ורעיונות שיסייעו לנו להמשיך ולפתח אמצעים להעמקת השיח הציוני.

אנו מאחלים לכם חוויה פוריה ומשמעותית,

גוסטי יהושע ברורמן, ראשת המחלקה לפעילות בתפוצות.

זכות ראשונים?

הרצל, בפני עם ועולם, מרץ 1904

קראתי פעם לציונות אידאל אין סופי, ואני מאמין באמת כי גם לאחר השגת ארצנו, ארץ - ישראל, לא תחדל מלהיות אידאל: כי בציונות כפי שאתה מבין אותה, כלולה לא רק השאיפה אל כבדת ארץ מובטחת כחוק בשביל עמנו האומלל, אלא גם השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית"

אמא / ציון / לא אחשפ!
כחצ

1. האם יש חשיבות לכך שכברת הארץ המובטחת ניתנה לעם ישראל בהצבעה באו"ם? או שמדובר בהצהרה סמלית שאינה משמעותית להקמת המדינה עצמה?
2. האם מדינת ישראל עומדת בחזון של הרצל של שאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית?
3. האם ציונות היא אידאולוגיה רלוונטית כיום, או שלאחר הקמת המדינה התנועה הציונית סיימה את תפקידה ההיסטורי?

מפת גוגל של הצבעת המדינות באו"ם בכט' בנובמבר:

כט-בנובמבר-על-המפה-הדיגיטלית/2011/11/14/http://historytouch.cettalk.co.il

הקלטה של ההצבעה באו"ם:

https://www.youtube.com/watch?v=mPdXKx74PBk

1. מה המשמעות של הציווי האלוהי על הזכות על ארץ ישראל כיום? האם היא רלוונטית ובעלת תוקף? האם גם היום יש לנו קשר לארץ שנובע מההקשר הדתי והמסורתי? מהו אותו קשר?
2. בישראל, מרגיש צורך לכתוב בפירושו על הקשר לישראל? מה הקשר של היושבים בתפוצות עם הציווי האלוהי? האם הוא שונה מהקשר של היושבים בישראל?
3. האם הקשר של היהודים לציון הוא קשר דתי בלבד? האם ללא זיקה דתית אין משמעות לישיבה בציון?

רש"י על בראשית א', א'

"אמר רבי יצחק, שאם יאמרו אומות העולם לישראל, ליסטים (גנבים) אתם שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם, כל הארץ של הקביה היא, הוא בראה."

רש"י על בראשית א', א'

*רש"י שואל מדוע מתחילה התורה בבריאת העולם על ידי אלוהים ועונה כי הסיבה היא שאם יבואו הגוים ויגידו שישראל גנבו את הארץ מידי העמים שיושבים שם, יענו ישראל שהארץ נבראה על ידי אלוהים ולכן הוא מחליט למי לתת את הארץ. אלוקים ציווה את הארץ לישראל ולכן עם ישראל יושב בארץ ישראל.

בראשית יב', א'

"ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך"

מה לדעתכם היו תוצאות ההצבעה של האו"ם על חלוקת הארץ אילו היו מתקיימות היום?

שנת 2084 בישראל החדשה ובפלסטין:

אלפרד מ. ברוקסטיין

אחרי שבעים שנות הטרידה מתמשכת מצד שכניהם במזרח התיכון החליטו הישראלים להמשיך הלאה. הם רכשו בשנת 2018 כמה חוות גדולות בצפון-מערב אוסטרליה, ובתמיכתה הנלהבת של ממשלת אוסטרליה, יישבו אותן בהמוניהם והקימו בשטחן את המדינה הטריטוריאלית הקרויה "ישראל החדשה", שבירתה ירושלים החדשה. המדינה הצעירה הצטרפה לקהיליית אוסטרליה, ועד לשנת 2038 הקימו תושביה מחדש את כל הערים שהותירו מאחור בפלסטין, והחלו בחיים פוריים כחלק מהיבשת. על דגלם המתנוסס בגאון, בין שני פסים כחולים, הופיעו מגן דוד וצלב דרומי. ולמרבה הפלא, הכול הסתדר על הצד הטוב ביותר.

האוסטרלים קידמו בברכה את הגעת הדם החדש "הנחמד", שקיבל לידיו שממה רחבת-ידיים וצחיחה ופנה להפריחה באמצעות טכנולוגיות חדשות של התפלה וטפטפות. בתוך עשרים שנים קצרות הפכה טריטוריית ישראל החדשה כמעט לבדה את אוסטרליה לאחת ממעצמות המדע והטכנולוגיה החשובות ביותר עולם. כ-5.5 מיליון יהודים ישראלים וכמאתיים אלף ערבים ישראלים עברו ליבשת אוסטרליה והיו שם ל"אוסטרלישאלים" גאים, הנהנים משלום, משקט ומשלווה, ומאוטונומיה...

... בשנת 2048 כבר הפכה פלסטין לבת-דמותן של עירק וסוריה: מכוניות תופת התפוצצו בה מדי יום ביומו, וגבו מאות הרוגים ופצועים. במלחמת הקודש שבין הסונים, השיעים והעלאוויים, להוכחת עליונותם של אלה על אלה, מילאו הטבח, המוות, האונס והגזל תפקידים ראשיים.

כולם האשימו את היהודים שעזבו, את אמריקה, ואת הקולוניאליזם בזהמה ובעוני שבהם התבוססו. ברשתות הסי-אן-אן, הבי-בי-סי ואל גזירה סיקרו את הנעשה באותם אזורים בקיצור נמרץ, ובמהרה התרגל העולם לשמוע מדי יום חדשות רעות מפלסטין. בחלוף השנים, חדלו בארה"ב ובאירופה להתעניין במצב, כי בהיעדר היהודים לא נותר את מי להאשים, וכבר לא נשאר נגד מי להפגין.

לעיתונאים כבר לא היה מה לחדש, האלימות במדינות המוסלמיות הפכה לשגרה משעממת, ועל כן רבים מהם פוטרו בכל רחבי העולם ומצאו עצמם עובדים בעבודות אפורות שונות: בבנקים, בטאטוא רחובות ובתחנות דלק...

... האבוריגינים האוסטרלים ראו את האדמות הפורחות, את האוניברסיטאות המשגשגות, ואת מרכזי התרבות והספורט שצצו במדבר שלהם, ושפשפו עיניהם בתדהמה. בחוות שרכשו הישראלים, שעברן היו רק שממה צחיחה, שעוטרה לפרקים בעדרי בקר רועים, נהגו הם להתהלך, לעשן ולהביט בשמי הדרום בשלווה. הם אהבו לחיות כך, ובעלי המקום האוסטרלים לא התנגדו לנוכחותם. גם האוסטרליים הניחו להם לנפשם ולא פגעו בהם כלל, אך כעת חצו כבישים את האדמות לאורכן ולרוחבן, ובינות לגנים הירוקים המלבלבים צמחו מבני בטון וזכוכית מודרניים וגבוהים שהסתירו את הנוף. היו שייעצו לאבוריגינים להתמרד ולתבוע את זכויותיהם: אחרי הכול, האדמות הללו היו שייכות לאבות אבותיהם במשך עשרות אלפי שנים.

ב-26 במאי 2084 הוקם בעיר פרת הארגון לשחרור האבוריגינים (אש"א). ברשתות הסי-אן-אן, הבי-בי-סי ואל ג'זירה סיקרו את האירוע בפירוט מתנשא. ממשלות דרום-אפריקה, ונצואלה, ח'ליפות דאע'יש בבגדד, איראן וסוריה הכירו מיד בזכותו של העם האבוריגיני למולדת בשטחים הכבושים של ישראל החדשה, ובעוד שאוסטרליה מנסה לשווא להסביר שמדובר בעניין פנימי, מיהר האו"ם לפרסם החלטה אחר החלטה הקובעת כי הטריטוריה האוסטרלית של ישראל החדשה היא מדינה סוררת שיש לפרקה ולהשמידה באופן מיידי על מנת להבטיח את זכויותיו הלגיטימיות של העם האבוריגיני...

... בשלב הזה התעוררתי: השנה איננה 2084 אלא 2014; כולנו עדיין במזרח התיכון, וחמאס מוסיף להמטיר עלינו טילי טרור. כיפת ברזל מצליחה ליירט את מרביתם, הצבא שלנו נלחם בחמאס בעזה, מחבלים רצחניים מגיחים ממנהרות תת-קרקעיות כמו עכברושים, ומוות והרס צורחים אלינו מהמסכים בעוד שבכל רחבי העולם מתקיימות נגדנו הפגנות. אין כמו ההרגשה, אח, אין כמו ההרגשה לחזור למציאות!

<http://blogs.timesofisrael.com/2084-a-nightmare>

הצעות לפעילויות:

ניתן לקיים מיני קונגרס ציוני המשקף את העמדות השונות של ימינו בישראל ובעולם היהודי ימין/שמאל/אורתודוקסים/רפורמים וכו', הקונגרס ידון בהצעת אוגנדה מנקודת מבט של ימיינו.

ניתן להקרין מהוויטיוב את הסרטון "הרצל חוזר" (בהפקת המחלקה לפעילות בתפוצות של ההסתדרות הציונית העולמית). סרטון הומוריסטי קצר בו הרצל קם לתחיה ושואל מחדש איפה צריכה לקום המדינה לעם היהודי. הסרטון יכול לשמש כפתיח "קליל" שמגרה לדיון מעמיק.

1. אם מדינת ישראל הייתה מוקמת במיקום אחר כגון אוסטרליה, האם זה היה משנה את המצב של ישראל? האם האתגר הביטחוני של ישראל נובע ממיקומה לדעתך?
2. האם אלטרנטיבה אחרת למיקום במזרח התיכון היא אפשרות רלוונטית או שאין מקום למדינה יהודית שאינו בציון?
3. אם היום הרצל היה מציע את אוגנדה כאלטרנטיבה, האם להערכתך תוצאות הדיון היו אחרות מהתוצאות בקונגרס הציוני העולמי השישי ב-1903?

איגוד השוטרים היידיים / מייקל שייבון

העבר:

בשנת 1948 הותקפה ישראל והושמדה על ידי צבאות ערב. יהודים רבים היגרו למולדת חדשה בערבות הקפואות של סיטקה שבאלסקה. המעבר מעולם לא נועד להיות קבוע, וכעת, כעבור 60 שנה, עומדת הקרקע לשוב לשליטת ממשלת ארה"ב. אחדים מן התושבים יורשו להישאר, אך רבים יאלצו לעזוב. מכיוון שלא ידעו אם תיפול בחלקם הזכות להישאר, בחרו רבים לעזוב.

ההווה:

... בכל דור נולד "צדיק הדור" – המשיח הפוטנציאלי שלו חיכו היהודים במשך אלפי שנים. רבים חשבו שמנדל היה כזה. בצעירותו לפני שנים רבות ידע דברים שאיש לא יכול היה לדעת, ואמרו שהיה בכוחו לחולל ניסים קטנים כגון ריפוי סרטן.

מתוך הספר:

"הוא שנוא ודחוי על ידי הבריות", אומרת בינה, או למעשה, מדקלמת. "איש מוכה לא זר לוי".

"זה מה שאני אומר", עונה לנדסמן. "כל אחד. קבצן. למזן. נרקומן. אפילו שמש".

"אני מניחה שאפשר", אומרת בינה. היא כבר מבינה איך הפך מן הטיפוחים מחולל הפלאות של חסידות ורבובר לנרקומן שנרצח

במלונית העלובה שברחוב מקס נורדאו. הסיפור מסתדר באופן מעציב. "בכל אופן, אני שמחה שזו לא אני".

"את כבר לא רוצה לגאול את העולם?"

"פעם רציתי לגאול את העולם?"

"כן, אני חושב שכן".

היא מהרהרת בכך ומעבירה אצבעה על צדו של אפה בנסותה להיזכר.

"כנראה שעבר ליי", היא אומרת, אבל לנדסמן לא מאמין לה.

בינה מעולם לא הפסיקה לרצות לגאול את העולם.

היא פשוט הניחה לעולם שביקשה לגאול לקטון ולקטון עד כי,

בשלב מסוים, ניתן היה למלא בו את כובעו של השוטר חסר התקווה.

1. מה תהיה המשמעות של הפסד במלחמה
למדינת ישראל?

2. האם הלגיטימציה של האו"ם חשובה למדינת
ישראל? גם כאשר ישנו רוב של מדינות עוינות
לישראל בוועדות מרכזיות?

3. מה הן התכונות הנדרשות לדעתך ל"צדיק
הדור"? ולמנהיג של עם ישראל?

מה היה לנו רע באוגנדה?

פרויקט גמר של יואב גתי בשנקר

מה היה קורה אילו המדינה היהודית הייתה מוקמת באוגנדה? איך היא הייתה נראית ואיך היינו אנחנו נראים? והאם באמת – כמו שהחיים המסובכים פה גורמים להיאנח לא פעם – הכל היה הרבה יותר פשוט באפריקה?
"עשיתי ניסוי שבדק אם ה-DNA הציוני, החלוצי, הקיבוצניק שמפריח את השממה, היה יכול להתקיים בכל מקום. גיליתי שהרבה דברים מהמורשת שלנו וממי שאנחנו – הזיכרון והמלחמות והציונות והפרחת השממה וקידוש המת – יכלו לקרות בכל מקום".
"לא ידעתי לאן הפרויקט הולך", אומר גתי. "לא אמרתי לעצמי ולמנחה שלי שאני עושה פרויקט על יהודים באפריקה ושנהיה שם עם כובש. הדברים קרו. כי יש לנו את השטח שם, יש מסילת רכבת, אז הגיוני שיהיו יישובים, והגיוני שהאפריקאי ירצה אותם בחזרה, והגיוני שיהיה לנו חופ ים במומבאסה כמו שיש לנו את תל אביב. זה מקום של אדם לבן שמגיע לארץ זרה, שהאדם שנמצא בה הוא כביכול פחות מתקדם. האדם הלבן רוצה לנצל את הקרקע, להשתמש בה ולהפוך אותה למדינה. להראות למקומי 'תראה, פה יכול להיות מפעל, תעשייה, מדינה'".

"לקחתי את הדברים שאנחנו מכירים לנקודת קיצון. תמונה של חלוץ שמצולם מלמטה כשהוא מסתכל בפאתוס אל השמיים עם גדי על הכתף – פתאום כשאני מחליף את זה באנטילופה, זה נראה הזוי. זה להראות מי אנחנו דרך מקום אחר, וכמה אנחנו מצחיקים מהצד. כשהסתכלתי על תהלוכות עם דגלים וטנקים, אפילו טקס יום העצמאות האחרון שצפיתי בו, זה נראה לי קצת מוזר ולא קשור, וככה זה גם נראה לאנשים לא ישראלים. מכיוון שזה כל כך טמון בנו, הפעם היחידה שבה אנחנו מסבירים לעצמנו למה זה קיים – היא כשאנחנו מסבירים למישהו אחר מי אנחנו. אז במקום זה, הסברתי את זה לנו".

1. אם הייתם צריכים לבחור שלושה דברים שנמצאים ב-DNA של החברה הישראלית, מה הם שלושת הדברים שהייתם בוחרים?
2. האם מקומות שונים מצריכים הנהגה שונה? יואב גתי סבור שמושה דיין היה ראש הממשלה אם היינו באוגנדה, האם אתם מסכימים עם יואב?
3. מהסתכלות בתמונות של יואב גתי האם יש לכם תובנות חדשות על ישראל? אלו סוגיות בחברה הישראלית מעלות התמונות (יחס לטבע, יחס לאוכלוסייה במיקום הגאוגרפי, שימוש בשפה וכו')?

לחברת זו מצורף קובץ עבודותיו של יואב גתי לשימושכם, את הקובץ ניתן להוריד בכתובת:

<http://izionist.org/29-nov-info/>

ישראל מקור גאווה?

האם זהו רגע מכונן בקהילתך?

הפגנות אלימות נגד ישראל זעזעו את יהדות התפוצות בסוף השבוע האחרון עם כניסת הכוחות הישראליים לרצועת עזה בשבוע השני למבצע "צוק איתן".

בבוסטון שבארזה"ב "הוצאו" ביום ו' סטודנטים פרו-ישראלים על ידי כוחות המשטרה מהפגנה פרו-פלסטינית שבה העמידו המפגינים פני מתים, בעוד שבקשמיר שבהודו נהרג צעיר בשבת במהלך עצרת אנטי-ישראלית.

בפריס בירת צרפת נותרו מאות יהודים לכודים ונצורים בבית הכנסת בשבת שעברה בעת שאלפי פעילים פרו-פלסטינים התפרעו בהפגנות בלתי-מאושרות ופצעו 14 שוטרים.

בעצרת בשבת בלונדון דקלמו 15,000 איש סיסמאות נגד המבצע הישראלי בעזה - ונגד מדינת ישראל ככלל - בעוד שבעצרת ההזדהות עם ישראל ביום א' השתתפו כ-1,500 איש בלבד.

נדמה שאין קץ לדוגמאות, מקייפטאון ועד ברלין, ומסידי ועד ניו-יורק. נראה שבמקומות רבים חווים היהודים פעולות תגמול אנטישמיות חסרות-תקדים על הלחימה בעזה.

<http://www.timesofisrael.com/is-this-a-watershed-moment-for-your-jewish-community/>

1. מהו הקשר שיש לכם עם ישראל כרגע ואיזה קשר הייתם רוצים שיהיה לכם במציאות אידאלית?
2. האם מדינת ישראל משפיעה על החיים שלכם ללא שבחרתם בכך באופן אקטיבי/ מודע?? אם כן מתי ובאיזה מקרה מדובר?
3. האם זה נכון להניח שלכל יהודי יש קשר לישראל?

1. האם אפשר להיות ציוני בלי לחיות בישראל? מה הם המעשים או אמונות/ תפיסות עולם שהופכים אותך לציוני?
2. האם ישראל צריכה לשאוף להיות חברת מופת או דווקא להיות מדינה ככל המדינות?
3. האם ליהודים הגרים בתפוצות יש צורך בקיום של ישראל כרעיון ואו כמקום מציאותי?

<http://youtu.be/Xb9CM9Ffxzk>

מד מן: אוטופוס, המקום שלא יכול להיות קיים

על התכנית: הדרמה הסקסית, המסוגננת והפרובוקטיבית של רשת AMC, "מד מן", מתרחשת בניו-יורק של שנות ה-60 ועוקבת אחר חייהם של הגברים והנשים התחרותיים והאכזריים העובדים במשרדי הפרסום הפרושים בשדרות מדיסון - עולם של אגו שבו השחקנים הראשיים הופכים את כישורי המכירות לאמנות.

בפרק הזה: ממשלת ישראל הצעירה פונה למשרד הפרסום בכדי שהם ימתגו את המדינה הצעירה. דון דרפר פונה ליהודיה היחידה שהוא מכיר כדי ללמוד על מדינת ישראל.

השביל המחבר?

אין לראות בישראל תוצאה ישירה של השואה

אובמה חשף את בורותו ביחס לתולדות התנועה הציונית בנאומו בקהיר בשנה שעברה.

משה ארנס | 2 בפברואר, 2010 | 02:17

האומות המאוחדות הכריזו על יום שחרור מחנה אושוויץ כעל יום הזיכרון הבין-לאומי לשואה. היה זה אך הולם שראש ממשלת ישראל, בנימין נתניהו, יזמן לנאום בטקס לציון מלאת 65 שנה לשחרור המקום האיום על ידי הצבא האדום. רבים חושבים שקיים קשר בין הקמת מדינת ישראל והשואה, ויש שאף רואים בהקמתה תוצאה ישירה של השואה. נשיא ארה"ב, ברק אובמה, שככל הנראה אינו מודע לתולדות התנועה הציונית, רמז שכך הדבר בנאומו בקהיר בשנה שעברה.

אך האמת כמעט הפוכה לגמרי. השמדת ששת מיליון היהודים על ידי הגרמנים במלחמת העולם השנייה כמעט שמה קץ לחלום הקמתה של מדינה יהודית בפלשתינה. מספר העולים היהודים לפלשתינה פחת באחת. ולדימיר זבוטינסקי, בעדותו בפני ועדת פיל בלונדון ב-11 בפברואר, 1937, דיבר על מטרת הציונות להקים מדינה יהודית בשני עברי נהר הירדן, שבה יהיה מקום "לאוכלוסייה הערבית ולצאצאיה, ולמיליונים רבים של יהודים". באותה העת מנתה האוכלוסייה היהודית בפלשתינה לא יותר מ-400,000 איש. כשהסתיימה המלחמה כבר הושמדו מיליוני יהודים באושוויץ, בטרבלינקה, במיידנק, בסוביבור ובשדות הקטל שברוסיה. למנהיגי הציונות היה ברור כשמש שלא זו בלבד שאין די יהודים בכדי לקיים רוב יהודי קונקרטי - התנאי להקמת מדינה יהודית בשני עברי נהר הירדן - אלא שאפילו העולים היהודים לא יספיקו לקיומו של רוב שכזה בכל השטח שממערב לירדן.

היה זה המופתי של ירושלים, חאגי אמין אלחסייני, שתפש את מלוא הפוטנציאל של הרס יהדות אירופה למיטוט שאיפותיה של התנועה הציונית, ועל כן חבר להיטלר. המנהיגים הערבים במצרים ובעירק מצאו גם הם סיבות טובות לייחל לינצחוננו של היטלר.

ובכל זאת, לאחר המלחמה, מצאו היישוב היהודי בארץ-ישראל ושארית פליטת יהודי אירופה, שהצליחו לגבור על מאמצי הבריטים לחסום את דרכם לפלשתינה, די כוח וחיוניות להביא להקמתה של מדינת ישראל בחלק מן השטח שהעניק חבר הלאומים לבריטניה מנדט להקים בו את מדינת היהודים משני עברי נהר הירדן...

1. האם אתם מסכימים עם פרופ' משה ארנס, שהקמת מדינת ישראל איננה תוצאה ישירה של השואה?
2. איך השפיעה השואה לדעתך על הקמת מדינת ישראל?
3. האם זכר השואה משמעותי גם היום, כאשר מדברים על מדינת ישראל בעולם?

BDS boycott divestment and sanctions movement סטירה בפרצופה של תנועת החרם נגד ישראל

ח'אלד אבו-טועמה, 17 בדצמבר, 2013, 05:00

עמדתו של עבאס נגד הקמפיין הקורא להחרים את ישראל צריכה להדליק נורה אדומה בקרב כל תומכיו, ובמיוחד בקרב מי מהם שאינו פלסטיני, שלפיה קמפיינים שליליים נועדו לקדם רק שגאה וקיצוניות באזור. נדמה כי פלסטינים רבים שותפים לדעתו של עבאס. זאת הסיבה שפלסטינים רבים ממשיכים לעשות עסקים עם ישראלים מדי יום ומוסיפים לקיים כנסים משותפים עמם בישראל ובמקומות שונים בעולם.

הקמפיין העולמי הקורא להחרים את ישראל קיבל סטירה בפרצוף בשבוע שעבר מראש הרשות הפלסטינית, מחמוד עבאס. בעוד שהתומכים בחרם נגד ישראל ממשיכים בקמפיין שלהם ברחבי העולם נשאל עבאס על עמדתו בנוגע למהלך במסיבת עיתונאים ביוהנסבורג, שם נכח בהלווייתו של נלסון מנדלה, וענה שאינו תומך בחרם נגד ישראל. כמה אירוני שבעוד שעבאס מתנגד לחרם על ישראל הצביעה אגודת הלימודים האמריקאית, אגודה של פרופסורים אמריקנים המונה קרוב לחמשת אלפים חברים, לתמוך בחרם אקדמי נגד עמיתים ואוניברסיטאות ישראלים.

לפרופסורים האמריקנים כנראה לא אכפת מה חושב ראש הרשות הפלסטינית על החרם נגד ישראל. הם, כמו תומכי החרם האחרים, מאמינים כנראה שעבאס הוא "בוגד" כי הוא מנהל משא ומתן עם ישראל.

מתקפתו של עבאס על תנועת החרם מהווה מבוכה רצינית לפעילים האנטי-ישראלים, שרבים מהם אינם פלסטינים. אמירותיו הכעיסו פעילים המקדמים את החרם בכל העולם, ויש שהביעו פקפוק בזכותו של עבאס לדבר בשם הפלסטינים. העיתונאי הפלסטיני המוכר דאוד כותאב ציין כי הציטוט מפי עבאס ביוהנסבורג "הכעיס כמובן פלסטינים ותומכים רבים בתנועת החרם בכל העולם".

כותאב טען שדבריו של עבאס "משקפים את היעדרה של אסטרטגיה ברורה מצד ההנהגה המדינית הפלסטינית מלבד בכל הנוגע למשא ומתן. לא ברור אם הסיבה למתקפה הפומבית על תנועת החרם מצד המנהיג הפלסטיני היא תולדה של הניסיון להגן על האליטה הפלסטינית או נובעת מחוסר הרצון להרגיז את ישראל ואת בת-בריתה, ארה"ב".

אך עבאס כן קרא לעולם להחרים את תוצרת ההתנחלויות. "לא, אנחנו לא תומכים בחרם על ישראל", אמר עבאס. "אבל אנחנו מבקשים מכולם להחרים את המוצרים מההתנחלויות כי ההתנחלויות הם השטחים שלנו. זה לא חוקי". דבריו של עבאס עומדים בסתירה "לקונצנזוס הלאומי הפלסטיני התומך מאוד בחרם נגד ישראל משנת 2005", אמר עומר ברגותי, מייסדי תנועת החרם, ל"אינתיפאדה אלקטרונית".

"אין שום מפלגה פלסטינית, איגוד מסחרי פלסטיני, רשת עמותות פלסטינית או ארגון פלסטיני גדול שאינם תומכים נלהבים של תנועת החרם", הוסיף עומר ברגותי. "ולכן שום בכיר פלסטיני שאין לו מנדט דמוקרטי או תמיכה ציבורית אמתית אינו יכול לטעון שהוא מדבר בשם העם הפלסטיני".

סלים וואלי, דובר ועדת הסולידיות הפלסטינית בדרום אפריקה, סיפר ל"אינתיפאדה אלקטרונית" שאמירותיו של עבאס היו "מזעזעות" והיוו "מתקפה כנגד תנועת הסולידיות העולמית".

הטענה שעבאס אינו מייצג את "הקונצנזוס" הפלסטיני ביחס לחרם על ישראל איננה מדויקת. למעשה, נראה כי פלסטינים רבים שותפים לדעתו, התומכת בחרם נגד תוצרת ההתנחלויות בלבד.

זו הסיבה שלמרות הקמפיין הקורא להחרים את ישראל ממשיכים הפלסטינים והישראלים לקיים סמינרים וכנסים משותפים בישראל ובמקומות שונים בעולם.

לאור דברי עבאס צריכה תנועת החרם לשקול מחדש את האסטרטגיה שלה. הקריאה להחרים צד זה או אחר אינה תורמת לקידום השלום. עמדתו של עבאס נגד תנועת החרם צריכה גם להדליק נורה אדומה בקרב תומכיה, ובפרט מי מהם שאינם פלסטינים, שלפיה קמפיינים שליליים נועדו לקדם רק שנאה וקיצוניות באזור.

- 1. האם תנועת ה-BDS לגיטימית בעיניך?
- 2. האם לגיטימי שיהודים בתפוצות או בישראל יתמכו בתנועת ה-BDS?
- 3. האם יש הבדל בין החרמת מוצרים מכלל ישראל לבין החרמת מוצרים מה "התנחלויות"?
- 4. האם הדיאלוג הפנים פלסטיני שמתואר בכתבה משפיע על תפיסתך את תנועת ה-BDS? כיצד?

As BDS supporters continue to campaign against Israel around the world, Abbas, asked about his position regarding the BDS campaign at a press conference in Johannesburg, where he was attending Nelson Mandela's funeral, stated that he does not support the boycott of Israel.

It is ironic that while Abbas is saying no to a boycott of Israel, the American Studies Association, an association of U.S. professors with almost 5,000 members, voted to endorse an academic boycott of Israeli colleagues and universities.

The U.S. professors obviously do not care about what the Palestinian Authority president has to say about the boycott of Israel. The professors, like BDS supporters, apparently believe that Abbas is a "traitor" because he is conducting peace talks with Israel. Abbas's attack on the BDS movement is a serious embarrassment for the anti-Israel activists, many of whom are not Palestinians.

The statements have enraged BDS activists worldwide, with some calling into question Abbas's right to speak on behalf of the Palestinians.

Prominent Palestinian journalist Daoud Kuttab noted that Abbas's statement in Johannesburg "naturally has angered many Palestinian and international supporters of the BDS movement."

Kuttab wrote that Abbas's statement "reflects the absence of any clear strategy from the Palestinian political leadership except for negotiations. It is unclear whether the reason behind the Palestinian leader's public attack at the BDS movement is a result of trying to protect the Palestinian elite or not wanting to anger the Israelis and their US allies."

Abbas did, however, call on people around the world to boycott products of settlements. "No, we do not support the boycott of Israel," Abbas said. "But we ask everyone to boycott the products of settlements because the settlements are in our territories. It is illegal."

Abbas's statements conflict "with the Palestinian national consensus that has strongly supported BDS against Israel since 2005," Omar Barghouti, one of the founders of BDS, told Electronic Intifada.

"There is no Palestinian political party, trade union, NGO [non-governmental organization] network or mass organization that does not strongly support BDS," Omar Barghouti continued. "Any Palestinian official who lacks a democratic mandate and any real public support, therefore, cannot claim to speak on behalf of the Palestinian people."

Salim Vally, spokesman for the Palestine Solidarity Committee in South Africa, told The Electronic Intifada that Abbas's comments were "shocking" and represented an "attack on the global solidarity movement."

The claim that Abbas does not represent the Palestinian "consensus" regarding a boycott of Israel is inaccurate. In fact, many Palestinians seem to share Abbas's view, which supports a boycott only of settlement products.

That is why many Palestinians continue to do business with Israelis on a daily basis. That is also why, despite the BDS campaign, Palestinians and Israelis continue to hold joint seminars and conferences in Israel and different parts of the world.

In wake of Abbas's statements, the BDS movement should reconsider its strategy. Calls for boycotting any party do not contribute to the cause of peace. Abbas's stance against the BDS should also serve as a wake-up call to its supporters, especially those who are not Palestinians, that negative campaigns only serve to promote hatred and extremism in the region.

1. Do you think the BDS movement is legitimate?
2. Is it legitimate for Jews in the Diaspora or in Israel to support the BDS movement?
3. Is there a difference between the boycott of Israeli products and the boycott of products from "settlements"?
4. Does the internal Palestinian dialogue described in the article affect your perception of the BDS movement? How?

The connecting path

It's wrong to suggest Israel was direct result of Holocaust

Obama exposed his ignorance regarding Zionist movement's history in his Cairo speech last year.

By Moshe Arens | Feb. 2, 2010 | 2:17 AM

The United Nations has declared the day the Auschwitz death camp was liberated as International Holocaust Memorial Day. It was only appropriate that Israel's Prime Minister, Benjamin Netanyahu, was invited to address the ceremonies commemorating the 65th anniversary of the liberation by the Red Army of that place of horrors. In the minds of some, the establishment of the State of Israel is linked to the Holocaust, or even seen as a direct result of the Holocaust. U.S. President Barack Obama, probably unaware of the history of the Zionist movement, implied as much in his speech in Cairo last year.

But the truth is almost the exact opposite. The extermination by the Germans of six million Jews during World War II came close to putting an end to the dream of establishing a Jewish state in Palestine. The reservoir of Jewish immigrants to Palestine was decimated. Vladimir Jabotinsky, in his testimony before the Peel Commission in London on February 11, 1937, spoke of the aim of Zionism as the establishment of a Jewish state on both sides of the Jordan River in which there would be room for "the Arab population and their progeny and many millions of Jews." At that time, the Jewish population of Palestine was no more than 400,000.

By the time the war had ended, millions of Jews had been exterminated in Auschwitz, Treblinka, Majdanek, Sobibor and the killing fields of Russia. To Zionist leaders, it became clear that not only were there not enough Jews to constitute a solid Jewish majority, which was the condition for establishing a Jewish state, on both sides of the Jordan River, but that Jewish immigration would not even suffice to establish such a majority in the entire area west of the Jordan.

It was the mufti of Jerusalem, Haj Amin al-Husseini, who grasped the full potential of the destruction of European Jewry for ending Zionist aspirations, and therefore allied himself with Hitler. Arab leaders in Egypt and Iraq similarly found good reason to hope for Hitler's victory. Yet after the war, the Yishuv (the Jewish community in pre-Palestine) and the remnants of European Jewry, who overcame British efforts to block their way to Palestine, had enough vitality and strength to bring about the establishment of the State of Israel in part of the territory that the League of Nations had originally mandated to Britain for the establishment of a Jewish state on both sides of the Jordan River...

1. Do you agree with Prof. Arens that the establishment of the State of Israel was not a direct result of the Holocaust?
2. How do you think the Holocaust affected the establishment of the State of Israel?
3. Is the memory of the Holocaust significant today, when the world speaks about Israel?

BDS boycott divestment and sanctions movement

A Slap in the Face for Anti-Israel BDS Movement

by Khaled Abu Toameh, December 17, 2013 at 5:00 am

Abbas's stance against the BDS campaign should serve as a wake up call to all its supporters, especially those who are not Palestinians, that negative campaigns only serve to promote hatred and extremism in the region.

Many Palestinians seem to share Abbas's view. That is why many Palestinians continue to do business with Israelis on a daily basis and continue to hold joint conferences in Israel and different parts of the world.

The international campaign for boycott, divestment and sanctions [BDS] against Israel received a slap in the face last week from Palestinian Authority President Mahmoud Abbas.

Israel as a source of pride?

Is this a watershed moment for your community?

Violent anti-Israel protests rocked the Jewish Diaspora this weekend as Israel began its ground incursion into the Gaza Strip during the second week of Operation Protective Edge.

On Friday, pro-Israel students in Boston were “extracted” by police from a pro-Palestinian “die-in,” and a Kashmiri teen was killed Saturday during anti-Israel rallies in India.

In Paris, where hundreds of Jews were trapped in a synagogue during a siege last week, thousands of pro-Palestinian activists rioted Saturday during unauthorized protests, wounding 14 police officers.

A Saturday rally in London had a 15,000-strong crowd chanting slogans in opposition to Israel’s Gaza operation — and the Jewish State in general — while Sunday’s pro-Israel rally only saw some 1,500 supporters.

The examples are endless, from Cape Town to Berlin, Sydney to New York. It seems that in many places Jews are experiencing unprecedented anti-Semitic reprisals for the fighting in Gaza.

<http://www.timesofisrael.com/is-this-a-watershed-moment-for-your-jewish-community/>

1. What is the connection you have with the Jewish People at present and what sort of connection would you like to have in an ideal reality?
2. Does the State of Israel impact your lives without it being your active/conscious choice? If so, when and in which cases?
3. Is it correct to assume that all Jews have a connection to Israel?

-
1. Can you be a Zionist without living in Israel? What actions/beliefs/worldviews make you a Zionist?
 2. Should Israel strive to be an exemplary society or simply be like every other country?
 3. Do Jews living in the Diaspora need Israel to exist as an idea or an actual place?

MAD MAN Utopos, the place that cannot be

About the show: Set in 1960s New York, the sexy, stylized and provocative AMC drama Mad Men follows the lives of the ruthlessly competitive men and women of Madison Avenue advertising, an ego-driven world where key players make an art of the sell.

In this episode: the government of early day Israel contacts the advertising firm and asks it to brand the newly established state. Don Draper turns to the only Jewish person he knows and asks her to teach him about Israel.

<http://youtu.be/Xb9CM9Ffxzk>

Maybe Uganda wasn't such a bad idea

<http://www.xnet.co.il/design/articles/0,14563,L-3101907,00.html>

Final Assignment by Yoav Gati, Shenkar design student:

What would have happened if the Jewish state had been established in Uganda? What would it have looked like and how would we have been? And are we right to sigh when things get complicated around here and say that “things would have been much simpler had we been in Africa”?

“I wanted to experiment and see whether the Zionist, pioneering DNA of the Kibbutznik that makes deserts into prosperous land could have existed anywhere. I found out that many of the things that make up our heritage and who we are – the memories and wars and Zionism and making deserts bloom and sanctifying the dead – could happen anywhere”.

“I didn't know where this project was going”, says Gati. “I didn't tell myself or my advisor that I was going to do a project on Jews in Africa and that we would be occupiers there. Things just happened. Because we have the territory there, there's a railway track, so it makes sense that there would be towns and cities, and it makes sense that the Africans would want them back, and it makes sense that we'll have a beach in Mombasa like the one we have in Tel Aviv. It's the white man coming to a foreign land, in which the local inhabitant is seemingly less advanced. The white man wants to exploit the land, use it and turn it into a state. Show the local guy “Look, here you can have a factory, an industry, a state”.

“I took the things we know to the extreme. The image of a pioneer seen from below as he looks up to the heavens with pathos, carrying a young goat on his shoulders – suddenly when you replace the goat with an antelope, it seems surreal. It's showing us who we are through a different place, and how funny we seem to onlookers. When I looked at parades with flags and tanks, even the last Independence Day ceremony I watched, seemed a little odd and detached, and that's what it looks like to non-Israelis as well. Because it's so inherent to us, the only time we explain to ourselves why it all exists is when we have to explain who we are to others. So instead, I explained it to us.”

- 1. If you had to choose three things that are in Israeli society's DNA, what would they have been?**
- 2. Do different places require different leadership? Yoav Gati believes that Moshe Dayan would have been prime minister in Uganda. Do you agree with him?**
- 3. Looking at Yoav Gati's images, do you gain new insights about Israel? What are the issues pertaining to Israeli society that are raised by these images (approach to nature, treating the local population, using of the language, etc.)**

Attached to this booklet, please find a file with the work of Yoav Gati for your use. You can download the material at the following address:
<http://izionist.org/29-nov-info/>

“The Yiddish Policemen’s Union

Michael Chabon

The past:

In 1948 Israel was attacked and destroyed by Arab armies. Many Jews were relocated to a new homeland in the frozen wastes of Sitka, Alaska. The resettlement was never meant to be permanent, and now, 60 years later, the Reversion of the land back to the control of the U.S. government is about to take place. Some residents will be allowed to stay, but many will have to leave. Not knowing if they will be among the lucky, many have already left.

The present:

...In every generation is born a Tzaddik Ha-Door, the potential messiah the Jews have awaited for thousands of years. Many thought Mendel was it. As a young man many years ago, he knew things that no one could know, and he had a reputation for performing small miracles – including curing cancer.

From the book:

“He is despised and rejected of men,” Bina says, or rather, recites. “A man of sorrows and acquainted with grief.”

“That’s what I’m saying,” says Landsman. “Anyone. A bum. A scholar. A junkie. Even a shames.”

“I guess it could be,” Bina says. She works it out in her mind, the road from wonder-working prodigy of the Verbovers to murdered junkie in a flophouse on Max Nordau Street. The story adds up in a way that appears to sadden her. “Anyway, I’m glad it isn’t me.”

“You don’t want to redeem the world anymore?”

“Did I used to want to redeem the world?”

“I think that you did, yes.”

She considers it, rubbing the side of her nose with a finger, trying to remember. “I guess I got over it,” she says, but Landsman doesn’t buy that. Bina never stopped wanting to redeem the world. She just let the world she was trying to redeem get smaller and smaller until, at one point, it could be bounded in the hat of a hopeless policeman.

- 1. What would the meaning of losing a war be to the State of Israel?**
- 2. Is UN legitimization important to the State of Israel? Even when the majority of key committee members are countries that are hostile to Israel?**
- 3. What qualities do you think Tzadik Ha-Dor needs to have? And the leader of the Jewish People?**

Some people were quick to advise the Aboriginals to revolt and demand their rights: after all, these lands belonged to their forefathers for tens of thousands of years.

On the 26th of May 2084, in Perth, the Aboriginal Liberation Organization (A.L.O) was born. CNN and BBC and Al Jazeera reported the event in lofty detail. The governments of South Africa, Venezuela, the ISIS-Caliphate of Baghdad, Iran and Russia immediately recognized the rights of the Aboriginal people for a Homeland in the occupied territories of New Israel, and while Australia was trying in vain to explain that all this is an internal affair, the UN quickly passed resolution after resolution defining the Australian Territory of New Israel a rogue state, to be dismantled and immediately destroyed, in order to ensure the legitimate rights of the Aboriginal people...

... at this point I woke up: the year is not 2084 but 2014; we are still in the Middle East, and Hamas' terror rockets are raining upon us. The Iron Dome intercepts most of them, our army is fighting the Hamas in Gaza, murderous terrorists emerge from underground tunnels like rats, and death and destruction scenes shout at you from all the screens, and the whole world demonstrates against us.

What a feeling, oh, what a feeling to be back in real life!

<http://blogs.timesofisrael.com/2084-a-nightmare>

Suggested activities:

Hold a mini Jewish Congress reflecting the various positions in contemporary Israel and the Jewish world (right/left/orthodox/reform etc.). the Congress should discuss the Uganda proposition from a contemporary viewpoint.

Play the YouTube video entitled "Herzl is Back" (produced by the WZO Department for Diaspora Activities) – a short amusing video in which Herzl returns and asks once more where the Jewish State should be established. The video can serve as a light opening for an in-depth discussion.

- 1. If the State of Israel had been established in any other locations, such as Australia, would it have changed Israel's situation? Do you think the security challenge Israel faces is a result of its location?**
- 2. Is there another alternative to its location in the Middle East and is it relevant, or is there no place like Zion for a Jewish state?**
- 3. If Herzl had proposed Uganda as an alternative today, do you think the outcome of the discussion would have been the same as in the Sixth World Jewish Congress in 1903?**

The 29th of November

2084 New Israel and Palestine:

Alfred M. Bruckstein

After seventy years of constant harassment by their neighbors in the Middle East, the Israelis decided to move on. In 2018 they purchased several big cattle stations in Australia's North-West, and with the enthusiastic support of the Australian government, they moved en masse there, establishing a territory-state, called New Israel, which joined the Australian Commonwealth, its local capital city being New-Jerusalem. By 2038, they rebuilt the cities that were left behind in Palestine and restarted a productive life within the commonwealth of Australia, their flag proudly displaying Blue Stripes and the Star of David, along with the Southern Cross.

It all went surprisingly well.

The Aussies welcomed the influx of "nice" new blood and they had plenty of arid land to cultivate and exploit using new technologies of desalination and drip-irrigation. In a short time span of twenty years, The Territory of New Israel helped make Australia one of the most important science and technology centers in the world. About 5.5 million Israeli Jews and two hundred thousand Israeli Arabs made the move, and they now were proud "Austrisraelis," enjoying peace, and quiet, and autonomy Down Under...

...By 2048, the land of Palestine looked just like Iraq and Syria: daily car-bomb explosions claimed hundreds of dead and wounded, as Sunni Moslems and Shiite Moslems and Alawites traded slaughter and death and rape and robbery, in their holy war for supremacy. They all blamed the departed Jews, and America, and Colonialism for the dire mess and poverty they were left in. CNN and BBC and Al Jazeera just briefly reported on the situation in these places, and the world soon got used to the daily bad news out of Palestine. In time, the European and American crowds stopped being interested in the situation, now that there were no more Jews that they could enjoy blaming and demonstrating against. Journalists had no novelties to report, violence in Muslim countries being all too commonplace, hence many of them were fired, and some found boring jobs in banks, street-sweeping and gas-stations worldwide...

The Aboriginal Australian people saw the flourishing land and towns and universities the theaters and sports facilities that sprung up in their desert land, and could not believe their eyes. The farms that the Israeli bought used to be one vast desert land, with occasional herds of cattle grazing in peace, and they could walk around and smoke and gaze at the southern skies in peace. They liked it that way, and the Aussie owners didn't mind them wandering around. The Austrisraelis too didn't mind or hurt them at all, but now roads crisscrossed the land, there were green parks everywhere, and modern, tall concrete-and-glass buildings obstructed their views

1. What current meaning does the Divine decree over the right to the Land of Israel have? Is it relevant and valid? In this day and age, do we also have a connection to the land that stems from the religious-traditional context? What is this connection?
2. Why does Rashi, who lived in France, feel the need to write in his commentary about the connection to Israel? What connection does Diaspora Jewry have to the Divine decree? Is it any different than the connection that those living in Israel have?

3. Is the Jews' connection to Zion merely religious? Is there no meaning to living in Zion in the absence of religious affiliation?

Rashi on Genesis 1:1*

“Now Hashem had said to Abram, Get out of your country, and from your kindred, and from your father’s house, to a land that I will show you”

Rashi on Genesis 1:1

** Rashi asks why the Torah begins with the creation of the world by G-d and answers that the reason is that should the nations of the world claim Israel has stolen the land from the nations that lived there, Israel would be able to answer that the land was created by G-d and He decides who to give it to. G-d commanded the land to Israel and therefore the Jewish People live in the Land of Israel.*

Genesis 15:18

“In that same day Hashem made a covenant with Abram, saying: To your seed have I given this land, from the river of Egypt to the great river, the river Euphrates”

Birthright?

Herzl, *To the People and the World*, March 1904

"I once called Zionism an indefinite ideal, and I believe that even after attaining our country, the Land of Israel, it will not stop being an ideal; because Zionism, as I see it, includes not only our aspiration for that promised land as a commandment for our unfortunate people, but also the aspiration for moral and spiritual perfection"

! אבא אבא / 1.3 / אבא
3780

1. Is it important that “that promised land” was given to the Jewish People by force of a UN resolution? Or is it simply a symbolic statement that is insignificant to the establishment of the state itself?
2. Does the State of Israel meet the vision of Herzl and his aspiration for moral and spiritual perfection?
3. Is Zionism a relevant ideology in our day and age, or has the establishment of the State of Israel put an end to the historical role played by the Zionist movement?

Google map of UN vote on November 29 by country:

<https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=z4BPQPiwAtdU.kOtfSi-Wopoc&msa=0&ll=10.016705,29.53125&spn=167.324493,89.296875>

Recording of UN vote:

<https://www.youtube.com/watch?v=mPdXKx74PBk>

Concept & Development: Department for Diaspora Activities, WZO 5775-2014

Main Editor: Gusti Yehoshua Braverman

Collection of materials and writing: Erella Goren, Ittai Aminoff, Adam Margolis

Coordinator & Production: Osnat Dvorkin

This booklet is for internal educational use only

If you are interested in using the “**Beit Ha’am**” program please contact the Department for Diaspora activities at: BeitHaam@wzo.org.il

**"I have called Zionism once as an endless ideal, and I truly believe that even after we gain our land, Eretz Yisrael, it will not cease to be an ideal; for Zionism as I see it incorporates not only the aspiration to a plot of a promised land for our miserable people, but also an aspiration for a moral and spiritual wholeness."
Herzl, Theodore, Bifnei Am VeOlam**

On Kaf-Tet Be'November (November 29th), 1947, the UN General Assembly voted on and passed Resolution 181, the UN Partition Plan for Palestine. This day signifies the beginning of the implementation of Theodor Herzl's vision for securing a country for the Jewish people, "a plot of promised land."

Today in Israel, Kaf-Tet Be'November commemorates the UN General Assembly's decision to end the British Mandate, and to establish two states in that territory - one Jewish and one Arab. Ironically, although the UN voted Israel into existence, this date is often used to hold anti-Israel votes and resolutions at the UN headquarters in both New York and Geneva.

Anti-Israel rhetoric, undermining the very right of Israel to exist, is also heard in varying settings around the world. This criticism comes from Jews and non-Jews alike. Increasingly, there are more Jews in the diaspora, especially amongst the younger generation, who choose to ignore or sever the connection between their Jewish identity and the Jewish State – the State of Israel. Over the years their relationship to Israel has

changed from being a source of pride to one that causes them embarrassment and discomfort.

We seek to challenge the negative discourse on Israel, through the examination of one of the most significant dates in the history of the Jewish people in modern times - "Kaf-Tet Be'November".

The **Beit Ha'am** program was developed by the World Zionist Organization's Department for Diaspora Activities with the intention of encouraging dialogue about the meaning of Zionism in the 21st century, whether the Zionist vision has been accomplished, and what is the role of the State of Israel for those who live abroad, and what is the shared vision. By using diverse content, including traditional and modern texts, movie clips, works of art, games, etc. We wish to promote a vibrant, critical, and relevant discussion concerning elements of Zionist identity in the 21st century.

The program invites its participants to discuss questions regarding personal, religious and philosophical identity, and to explore the meaning of political independence for the people living in Zion, and the reciprocal relationship between Jews who live in Israel and those who live in the Diaspora. This is an opportunity for everyone, regardless of prior knowledge, to learn, think, discuss, contemplate, and become familiar with what Zionism means to him or her.

"Beit Ha'am" contains 12 different activity booklets on different subjects. The **Beit Ha'am** program currently exists in Hebrew, English, Spanish and Portuguese, and can be translated into other languages upon request. The program is suitable for a range of ages and variety of local needs and different communal issues. In addition, the Department produces educational materials for special dates and holidays.

The staff members of the Department for Diaspora Activities are at your service for assisting you in planning seminars, long term courses, training local **Beit Ha'am** facilitators and group leaders, as well as providing professional facilitators for your community. We will be happy to receive feedback, comments and ideas that may help us continue to further develop tools to enhance the Zionist narrative.

We wish you a fruitful and meaningful experience,

Gusti Yehoshua Braverman, Head of the Department for Diaspora Activities

A vote that lasted a mere three minutes on November 29, 1947 changed the course of Jewish History and brought 20 centuries of Jewish homelessness to an end. "November 29, 1947: The Story of a Vote" is the second film in the Eyewitness 1948 short film series produced by Toldot Yisrael and Israel's History Channel with the support of the Jim Joseph Foundation. The films serve as primary-source materials for educational curricula that bring to life the founding of the State of Israel through eyewitness accounts from the people who lived it. Toldot Yisrael's films have been viewed online more than 500,000 times!

Toldot Yisrael is a Jerusalem based nonprofit dedicated to recording and sharing the firsthand testimonies of the men and women who helped found the State of Israel. Since 2007, Toldot Yisrael has been interviewing the members of Israel's 1948 generation in order to capture and preserve the epic story of Israel's founding before it is too late. So far, we have interviewed more than 750 of Israel's founders and recorded over 3,000 hours of powerful and unique footage. Toldot Yisrael's aim is to conduct hundreds more – while it is still possible.

<http://youtu.be/QrlizUK-FKg>

On November 29, 1947, 17 Kislev 5740, the UN General Assembly voted in favor of a resolution, which adopted the plan for the partition of Eretz Yisrael (UN Resolution 181), paving the way to the proclamation of independence and the establishment of the State of Israel on May 14th, 1948.

The plan was recommended to the General Assembly by the majority of the UN Special Committee on Palestine (UNSCOP).

The committee members visited Eretz Yisrael in June 1947 for approximately five weeks, and were taken aback by some of the events that took place.

Members said they were particularly impacted by the deportation of the SS Exodus passengers, which took place right before their eyes in Haifa. Following their visit, the committee briefly toured Syria, Jordan and Lebanon. In the latter they met with Arab state representatives as well as with the Supreme Arab Committee. The UN Committee also visited concentration camp survivors in refugee camps in Europe. On August 31, 1947 UNSCOP published its unanimous conclusion that the Mandate for Palestine should be terminated. Most of its members also recommended the establishment of two independent states – Jewish and Arab.

Although the partition map proposed by UNSCOP allotted the Jewish state only a small part of Western Eretz Yisrael, the Zionist Organization and the institutions of the Jewish community in Eretz Yisrael agreed to accept it, since it recognized the right of the Jewish people to a state.

On November 29, 1947 in the UN General Assembly, 33 states voted in favor of the resolution and 13 against. 10 states abstained. The UNSCOP report dictated that the British Mandate would end by May 1, 1948.

The adoption of the partition resolution by the General Assembly was received by the Jewish community with great joy and thousands went out to the streets to celebrate, even though it was clear that the Arab states and the Palestinian Arabs would embark on a relentless war against the realization of the plan to establish a Jewish state.

ההסתדרות הציונית העולמית
World Zionist Organization
המחלקה לפעילות בתפוצות
Department for Diaspora Activities

Beit Ha'am

Z-Talks

בית העם

שיג ושיח ציוני

“The Vote”

November 29, 1947

